

3 turingiai dalt kellett volna énekelnie, ő azonban a harmadik dal helyett a magyar Himnusz énekelt. Gyönyörű althangjával és előadásával elért sikere megszerzették neki a megbocsátást ezért az akkor megbocsáthatatlannak látszó improvizációért. Legszebb sikereit a »Troubadour« »Windsori víg nők« (Márta), »Linda« operák vezető altszerepeiben, főleg azonban Erkel »Bánk bán«-jának Gertrudisában érte el. 1867-ben megvált a Nemzeti Színházról, de továbbra is élénken szereplő tagja maradt a fővárosi zeneéletnek. Művészi tevékenységével szép jövedelemre tett szert, de ő vagyongyűjtés helyett jószívűségével egész keresetét mindig elosztotta felerészben a színészek, fele részben a hozzáforduló szegények között. Utóbb teljesen visszavonult a szerepléstől és boldog családi körben töltötte életét, 1916. jan. 2. Budapesten bekövetkezett haláláig. (Fia dr. Hetényi Imre, budapesti főkapitányhelyettes.)

(Dr. Farkas Ferenc.)

Hoffmann meséi. Fantasztikus dalmű 3 felv. Elő- és utójátékkal. Szövegét írta Barbier Jules. Ford. dr. Váradi Antal. Zen. szerz. Offenbach Jakab. Bem. 1882. ápr. 14. Népszínház. Szereposztása: Hoffmann: Kápolnai János; Lindorf, Coppelius, Miracle: Vidor Pál; Spalanzani: Solymossy Elek; Crespel: Komáromi J.; Stella, Olympia, Antonia: Hegyi Aranka; Miklós: Komáromi Mariska; Luther: Tihanyi Miklós; András, Cochenille, Ferenc: Kassai Vidor; Szellem: Csatai Zsófi. 100-ik előadása: 1904. máj. 15-én. Az ekkori színlap így festett: Hoffmann: Bejczy György (m. v.); Lindorf: Kassai Vidor (m. v.); Spalanzani: Solymossy Elek; Crespel: Kiss Mihály; Stella: Szoyer Ilonka; Miklós: Szamosi Elza; Luther: Ujváry Károly. A M. Kir. Operában 1900. dec. 15-én mutatták be a prózai részek kihagyásával, a párizsi partitúra szerint. Szereposztása ez volt: Olympia, Giulietta, Antonia: Pollininé Bianchi Bianka; Coppelius, Dappertutto, Mirache: Takáts Mihály; Cochenille, Pittichinaccio, Ferenc: Dalnoki Béni; Hoffmann: Kertész Ödön; Miklós: Gábor József; Spalanzani: Hegedüs Ferenc; Crespel: Várady Sándor; Luther: Ney Bernát; Schlemil: Mi-

hályi Ferenc; Hermann: Szemere Árpád; Nathaniel: Kiss Béla; Antonia anyjának hangja: Berts Mimi. (Karnagy: Mader Rezső volt.) 50. előadása 1909. márc. 2-án volt, a 100. pedig 1917. okt. 21-én.

Az esztendő folyamán a főbb szerepekben a következő művészek neveivel találkozunk még:

Olympia: Payer Margit, Revere Elvira, Kiss Klára. — Giulietta: Szilágyiné B. Ilona. — Antonia: Kaczér Margit. — Női hármasszerepben: Kaczér Margit, Réthy Laura, Szoyer Ilona, Sándor Erzs. — Coppelius-hármas: Zolnai Lóránd, Hegedüs Ferenc, Kertész Ödön. — Spalanzani: Várady Sándor, Árkossy Vilmos, Toronyi Gyula. — Schlemil: Kornai Rikhard, Ney B., Mihályi Ferenc, Pusztai Sándor. — Hoffmann: Déri Jenő, Pichler Elemér, Arányi Dezső, dr. Székelyhidy Ferenc. — Crespel: Szendrői Lajos, Rózsa Lajos, dr. Pogány Ferenc, Kálmán Oszkár. — Miklós: Szamosi Elza, Ambrus Etelka, Toronyi Gyula, Bársony Ilona, Havas Gyöngyike, Czeisberger Mária. — Antonia anyjának hangja: Váradi Margit, Fodor Aranka, Budanovits Mária. 1917. okt. 21-én, a 100-ik előadáson Sándor Erzs. a női főszerepét és Székelyhidy Ferenc a címszerepet nyívenkilencedszer, Szemere Árpád pedig a Coppelius-hármas huszadszor énekelt. Ezt megelőzőleg öt évvel, 1912-ben, dr. Hevesi Sándor új rendezésében elevenítették fel Offenbach operáját, amely azóta ebben a beállításban van állandóan műsoron és így érkezett el a 100-ik nevezetes jubileumához.

A darabot a Városi Színház is színre hozta 1918. nov. 23. A főbb szerepek következő kiosztásával: Hoffmann: Armidi André; Lindorf: Pajor Ödön; Crespel: Vermes Jenő; Olympia és Antonia: Gerő Erzs.; Az anya hangja: Albert Erzs.; Kisebb szerepekben: Süveges Aranka, Ludwig Vilma, Mátray Ernő, Mányai Zsigmond, Bihari Sándor, Pázmán Ferenc jeleskedtek.

(Kolozsvárott 1885. jan. 10-én volt a premierje. Szereplők: Hoffmann: Kápolnai János; Antonia: Dévai Janka; Lindorf: Váradi Miklós; Inas: Megyeri Dezső; Tudós: Hegedüs Ferenc; Miklós: